

vedtoges med 104 stemmer (S, KF, V, RV, CD, FP og KRF) mod 22 (SF og FK).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 1988.

Af finansministeren (Palle Simonsen).

(Fremsat 6/10 87).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Henning Rasmussen (S):

Debatten i dag om finanslovforslaget er den tredje i løbet af 8 dage, hvor landets økonomiske problemer har været hovedemnet, og hvor mulighederne for at samarbejde på tværs af partierne i et opsplittet Folketing naturligvis også er et meget centralt emne.

Socialdemokratiet har både i åbningsdebatten og i debatten i går om vort beslutningsforslag om social retfærdighed og modernisering af erhvervsliv og arbejdsmarked meget klart sagt, at for os hænger disse ting sammen. Vi mener afgjort, at produktionen skal sættes op, at eksporten skal kraftigt i vejret, og at alle skal kunne få en uddannelse, så de kan klare sig på arbejdspladserne i dag. Vi er klar til at gå meget langt på disse områder, især når det drejer sig om at give mennesker viden og færdigheder, så de bedre kan klare sig i tilværelsen. Vi vil også gå langt for alvor at få sat skub i forskning og teknologi, så vi kan forny og forbedre vort erhvervsliv. Det ved regeringspartierne og Det Radikale Venstre, og det har de sagt os tak for, selv om vi på en række konkrete punkter har sagt fra over for dele af de forslag, regeringen har fremsat. Men de samme partier har både i åbningsdebatten og i debatten i går sagt nej til vore forslag om højere folkepension, om bedre muligheder for, at folkepensionister kan have en lille indtægt ved siden af pensionen, om højere efterløn og om større arbejdslededsunderstøttelse. Det er der ikke behov for, de klarer sig jo godt nok, siges det. Det har vi ikke råd til,

og der er endda dem, der forsøger sig med flotte bemærkninger om, at nu er valget jo overstået, så nu kan socialdemokraterne godt pakke deres løfter til vælgerne langt bort.

Det er uklogt af de fem partier, meget endda. Vi mener det nemlig alvorligt. Vi mener alvorligt, at folkepensionister ikke har fået en rimelig stigning i deres pension. Vi mener afgjort, at de arbejdsløse, efterlønerne og de syge er blevet klart ringere stillet i de sidste fem år. Og vi mener det alvorligt, når vi siger, at vores forslag er en helhed, en helhed, hvor detaljer kan diskuteres, men hvor helheden må bevares. Det er derfor letsindigt at tro, at vi vil pakke de socialdemokratiske forslag langt væk, f.eks. af frygt for statsministerens trusler om valg, eller at vi vil acceptere de fem partiers påstand om, at vi ikke har råd til de beskedne forbedringer.

Vi er også meget uenige med de fem partier, når de siger, at vore forslag ikke hænger økonomisk sammen, mens regeringens gør det. Vi har ikke styr på økonomien, det har regeringen, siger man.

Men har regeringen nu det? Lad os se på finanslovforslaget. Det balancerer nu, siger finansministeren i et skrift, der blev udsendt i forgårs. Jo, nu tror man, at de personlige skatter giver 3 mia. kr. mere til staten, end man troede for bare 2-3 måneder siden, og så kan man lige pludselig, dagen før forslagene behandles i Folketinget, fortælle, hvordan man kan få underskuddet væk, hvordan man tilmed kan få dækket tilskuddene til erhvervslivet og også betale nedsættelsen af afgifterne på olie, benzin og gas – og så som sagt alligevel have balance på finansloven for 1988.

Men selv med den opskrining af forventningerne til stigningen i personskatterne balancerer finanslovforslaget langtfra. Der er først og fremmest en manko i dag på 4,3 mia. kr. Det er de beløb, de forskellige ministre er forpligtet til at spare yderligere eller skaffe i ekstra indtægter.

Finansministeren har løftet sløret for, hvordan han tænker sig at skaffe sin del af mankoen, nemlig 1,5 mia. kr. De skal hentes hos borgerne, hver eneste krone. Det skal ske ved betalinger, når en sag ankes, eller når en borger klager, ved flere betalinger for offentlige tilladelser og godkendelser, ved højere gebyrer og satter på en lang række områder – for at fremme omkostningsbevidstheden hos borgerne, skri-